

[Forsvarsministeren.]

militære saglige Duelighed. Man vil aldrig, tror jeg, i det lange Løb se en Befalingsmand have en virkelig god Position over for sit Mandskab og Mandskabet have en virkelig god Respekt for Befalingsmanden, hvis han ikke ved Siden af den rigtige menneskelige Fremtræden og sin egen naturlige Værdighed samtidig har den militære Kunnen, der fremkalder Respekt, saaledes at Mandskabet siger: Ham tør jeg stole paa ikke blot nu i Fredens Dage, for han kan sit Job, naar det gaar løs og det er mit Liv, det drejer sig om!

Derfor er det meget vigtigt, at vi i denne Tid, hvor vi beskæftiger os saa meget med de ydre Former og den almenmenneskelige Indstilling, aldrig taber af Sigte, at saglig og militær Dygtighed hos baade Befalingsmænd og menige nu engang er Hensigten med Uddannelsen i Forsvaret.

Det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet om Tillidsmandsraad, Kontaktudvalg, og hvad det kaldes. Det Spørgsmaal er rejst, og saa er det ogsaa en Forsvarsministers Pligt at tage Stilling til det og undersøge det. Jeg var glad for, at det ærede Medlem var saa venlig at citere, hvad jeg allerede har sagt til det kommunistiske Dagblad „Land og Folk“ om den Adgang, som allerede findes, idet enhver Deling kan vælge en Repræsentant, og Repræsentanter fra f. Eks. to Delinger kan henvende sig til Kompagnichefen og faa Tilladelse til i et Møde at drøfte de Spørgsmaal, som vedrører Mandskabets hele Stilling under Indkaldelse. En saadan Henvendelse kan de trygt foretage, og hvis den har en saglig Baggrund, vil den absolut blive imødekommet. Derom er der udgivet Instruks, men det var i øvrigt ikke nødvendigt, for saadan maatte Indstillingen være. Der kan altsaa altid være udpeget en Mand fra hver Deling i et Kompagni, og han har sammen med Kammeraterne Mulighed for paa denne Maade at drøfte de Spørgsmaal, som ligger de værnepligtige paa Sinde.

Denne Indstilling maa jo ikke misbruges. De unge er ikke indkaldt for at gøre Dagliglivet i Marinen og Hæren til politiske Diskussionsklubber. De er indkaldt for at udføre en militær Tjeneste. Politik maa de drøfte saa meget de vil i deres Fritid, uden for deres militære Tjeneste, men de kan

ikke danne politiske Organismer inden for Hæren. Derom er vi sikkert alle enige: at Meningen ikke er at skabe Usikkerhed og Utryghed for Hærens Arbejde, men at skabe et Tillidsforhold mellem Befalingsmændene og de menige. Politik har de imidlertid Lov til at drøfte uden for Hæren. Jeg ved ikke, om det er almindelig bekendt; der synes nemlig undertiden at blive drevet en Agitation, som gaar ud fra den anden Opfattelse. Det er, som om man tror, at de værnepligtige ikke har Lov til at deltage i politiske Møder. Det har de, hvis de kan komme til at gøre det i deres Fritid, og hvis der ikke findes et direkte Forbud mod det. Den eneste Gang, jeg kan huske, naar jeg nu tænker tilbage igennem Tiden, hvor der blev udstedt Forbud imod det, var dengang da man forbød de menige Soldater at deltage i Hr. Frits Clausens herostratisk berømte March til „Den lille Hornblæser“, og det tror jeg dog, vi alle sammen var glade for, at der ikke var nogen, der lod sig lokke med til.

I øvrigt er det en Sag, som er taget op og taget op ud fra den samme Indstilling, som — det er jeg glad for er blevet anerkendt — præger dette Lovforslag. Vi foretager for Tiden en Undersøgelse af, hvordan et Tillidsmandssystem har været organiseret i de Hære, som man henviser til, og som har gjort Krigens Erfaringer — England, Sverige og Sovjetrusland. Naar vi har faaet Oplysning om disse Erfaringer fra det demokratiske England, det demokratiske Sverige og det kommunistisk-demokratiske Rusland, saa kan vi i Fællesskab og hurtigt naa en Ordning her i Landet, som paa en Gang tager Hensyn til de rimelige Krav, det menige Mandskab kan stille, og til Hærens og Flaadens Krav.

Jeg er glad for de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om Kurserne. Det er klart, at disse vil blive oprettet saa hurtigt, vi kan gøre det og faa Befalingsmænd til det. Der vil blive Kurser baade for Reservebefalingsmænd og for Liniebefalingsmænd, saadan som det indeholdes i Lovforslaget.

Jeg har gentagne Gange udtalt mig om Udnævnelserne og sagt, at der vil blive taget Hensyn til de Erfaringer, man har gjort om de Befalingsmænd, der deltog i Modstandsbevægelsen. Deres saglige Kva-